

Anti-Emperyalist ve Anti-Oligarşik Mücadelede

KURTULUŞ CEPHESİ

Zafer Bizim Olacaktır!

<http://www.kurtuluscephesi.com>

1 Mayıs 2016

Militan 1 Mayıs İçin İleri!

1 Mayıs, devrim ile karşı-devrimin, araçsız ve dolayumsuz karşı karşıya geldiği tarihsel bir gündür.

Gün olmuş katliamlara sahne olmuş, gün olmuş çatışmalara sahne olmuştur.

Gün olmuş, karşı-devrimin, özellikle de AKP iktidarının 1 Mayıs'ı kendi siyasal çıkarları için kullanmasına yol verilmiştir. 2011 ve 2012'de sarı sendikaların "öncülüğünde" sarı 1 Mayıs günleri yaşanmıştır. AKP'nin eliyle hazırlanmış sahnelerin önünde 1 Mayıs "kutlaması" bile yapılabilmektedir.

Gün olmuş, "Taksim tabu değildir" denilerek, Taksim Meydanı dışındaki "alanlar" da 1 Mayıslar düzenlenmeye çalışılmıştır.

Bugün olduğu gibi, dün de, 1 Mayıs, "kendi başına bir fetiş değil, öncesi ve sonrası olmayan bir didişme platformu hiç değil" denilerek Taksim Meydanı siyasal iktidara teslim edilmiştir.

Bir yandan 1 Mayıs, "resmi tatil günü" ilan edilirken, diğer yandan her türlü icazet arayışlarının ve siyaset manevralarının aracı olarak kullanılmıştır.

Ama her seferinde 1 Mayıs, Taksim Meydanı ile özdeşleşmiştir. Taksim'siz 1 Mayıs düşünülmediği gibi, 1 Mayıs'sız Taksim Meydanı düşünülemez.

Bugün "sol" da, bir kez daha, 1 Mayıs'ın devrim ile karşı-devrimin araçsız ve dolayumsuz karşı karşıya geldiği gün olmaktan çıkartmaya yönelik çabalar ve girişimler öne çıkmıştır. Kimisi "didişme platformu" olmadığını söyleyerek, kimisi "kitlesele 1 Mayıs" diyerek Taksim Meydanı "ısrarı"ndan vazgeçerken, meydan bir kez daha "devletin güvenlik güçleri"nin güç gösterisine terk edilmektedir.

Taksim Meydanı'nı 1 Mayıs'la özdeşleştiren sadece 1977 katliamı değildir.

Taksim Meydanı'nı 1 Mayısla özdeşleştiren karşı-devrimin bizatihi kendisinin ilan ettiği Taksim Meydanı yasağıdır.

Taksim Meydanı yasağını fiilen işlevsiz hale getirmeye yönelik militanca her eylem, bir "didişme", bir "çatışma" olarak suçlanırken, amaç, her zaman kendi icazetli siyasetlerini korumak ve kollamak olmuştur.

Evet, 1 Mayıs ve Taksim Meydanı birbirleriyle özdeşleşmiştir. Bu özdeşliği ortadan kaldırmaya ve yok etmeye yönelik her çaba karşı-devrimci bir girişimdir, karşı-devrime hizmet eden bir tutumdur.

Evet, 1 Mayıs, işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. Bu yönüyle 1 Mayıs, işçi sınıfının kitlesele olarak kendi varlığını ortaya koyduğu bir gündür. Ancak karşı-devrimin tutumu

nedeniyle işçi sınıfının kitleselliğinden daha çok, militanlığını öne çıkaran bir gündür.

Bu militan 1 Mayıs, çoğu zaman bir avuç insanın (yer yer “šov” görüntüleri eşlik etse de) çatıştığı günün adıdır. Bunu “didişme” olarak nitelemek, sözcüğün en hafif deyimiyile, şarlatanlıktan başka bir şey değildir.

İşçi sınıfı kitlesinin sarı sendikalarda, iktidarın mutlak hizmetinde olan düzen sendikalarında ve hatta sözde “devrimci” sendikalar aracılığıyla düzene tabi kılındığı bir süreçte “kitlesel 1 Mayıs” söyleminin boş ve demagojik bir söylemden öte bir anlamı yoktur.

Bu koşullarda, kitlesi bölünmüş ve pasifize edilmiş işçi sınıfının devrimci unsurlarının, militanca ortaya çıkmaktan başka seçenekleri kalmamıştır.

1 Mayıs’ı kitlesellikten militanlığa dönüştüren de bu durumdur.

Militan 1 Mayıs gerçeğini görmezlikten gelenler, CHP’nin “1 Mayıs’ı neresi gösterilirse orada 1 milyon kişiyle kutlayalım” önerisinin üzerine atlamışlardır.

Ve bugün, DİSK’i ile, KESK’i ile, kendisine “sol”, “devrimci” ve hatta “komünist” “parti” diyenleriyle, militanlığın karşısına “kitlesellik” söylemini çıkartarak Taksim Meydanı karşı-devrime teslim edilmiştir.

Taksim Meydanı’nın karşı-devrime teslim edilmesi, islamcı terörle korkutulan, evlerine kapanan, sokağa çıkmaktan kaçınan bir “kitlesellik”le haklı ve meşru gösterilemez.

Devletin, yasağı delmeye yönelik her türlü girişimi engellemek için Taksim Meydanı’na yaptığı yığınak da militan 1 Mayıs’ın reddedilmesinin gerekçesi yapılamaz.

Militan 1 Mayıs, “üç-beş genç militanın” devletin güvenlik güçleriyle “didişmesi” olarak ne kadar gösterilmeye çalışılırsa çalışılsın, her zaman kitle adına değil, kitlenin önünü açmak için yürütülen bir ön cephe savaşıdır.

Bugün bu savaş, ilkel araçlarla, dar örgütsel amaçlarla yürütülüyor olsa da, geleceğin büyük kitlesel savaşlarının öncüsüdür.

“Kitleler” terörle korkutulmuşsa, sokağa çıkmaktan, en yalın isteklerini ortaya koymaktan kaçınır hale getirilmişse, onlara “huzur ve güvenlikli” bir “alan” açmak yerine militanca savaşmaktan başka bir yolun kalmadığını göstermek gerekir.

Eğer bugün laiklik tehdit altında deniliyorsa,

Eğer bugün laiklik mücadelesi herşeyin önünde yer almalıdır deniliyorsa,

Eğer bugün islam devleti tehlikesinden söz ediliyorsa, yapılması gereken tek şey militanca savaşmaktır.

AKP iktidarının ve Recep Tayyip Erdoğan’ın iç savaş ilanı karşısında paniğe kapılmış ve sokağa çıkamaz hale getirilmiş kitlenin silkinmesi ve ayağa kalkması ancak bu militanca savaşlarla olanaklıdır.

Militan 1 Mayıs, islamcı karşı-devrimin iç savaş ilanına karşı devrimci iç savaşla yanıt vermenin ilk adımlarından biridir ve bu adım atılmalıdır.

Bu ilk adım, islamcı karşı-devrimin iç savaşı kazanmadığını ve kazanamayacağını da gösterecektir.

Yaşasın militan 1 Mayıs!

Kurtuluşa Kadar Savaş!